

[**Freddy Madsen.**]

Jeg vil godt tilføje, at situationen er således, at der allerede på nuværende tidspunkt, hvis beslutningen efter den oprindelige intention føres ud, kan blive alvorlige vanskeligheder på læreanstalterne. Jeg ved ikke, om jeg må forstå ministerens svar således, at hvis der fra rektorkollegiet kommer tilsvarende betænkeligheder til udtryk som dem, der allerede fra forskellig side er fremført, vil man ændre beslutningen, sådan at man ikke vil forlange, at det skal være uddannede kandidater.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. Freddy Madsen antydede i sit nye spørgsmål, at jeg skulle have sagt, at der kun var protester fra studerende. Det sagde jeg ikke. Jeg sagde hovedsagelig fra de studerende, og det er korrekt.

Så var hr. Freddy Madsen inde på, at der bl. a. var kommet en indstilling fra konsistorium ved Århus universitet. Jeg kan til hr. Freddy Madsens oplysning sige, at der også er indkommet andre indstillinger med et andet indhold. Det var jo præcis det, der var meningen med at sende denne bekendtgørelse til høring i rektorkollegiet, og derfor afventer jeg selvfølgelig indstillingen fra rektorkollegiet.

Så blev der rettet et direkte spørgsmål til sidst, om jeg ville ændre beslutningen på baggrund af de ting, der kom, eventuelt måtte komme fra rektorkollegiet. Hertil må jeg sige, at når jeg har sendt det til høring i rektorkollegiet, er det selvfølgelig, fordi jeg vil overveje de svar, jeg får. Andet kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Bertel Haarder (V)** til ministeren for kulturelle anliggender:

„Vil ministeren love, at der intet skridt tages til at realisere de kostbare planer om en yderligere fordyrelse af de bibliotekariske uddannelser, som er nedfældet i betænkning nr. 671/1973, afgivet af et kulturministerielt udvalg af biblioteksfolk?“

(Spm. nr. 39).

Skriftlig begrundelse.

I 1918 varede den teoretiske del af folkebibliotekaruddannelsen 3 måneder. I 1920 blev studietiden sat op til 5 måneder. I 1938 blev den sat op til 12 måneder. I 1956 blev den sat op til 18 måneder. I 1966 blev den sat op til 36 måneder, og nu har det af kulturministeren den 23. august 1971 nedsatte udvalg foreslået praktikken helt afskaffet, så at den egentlige studietid bliver på 48 måneder (4 år). Det er en forlængelse ud over det nugældende på 33 pct. Men derudover foreslår udvalget så voldsomme forbedringer for lærerpersonalet (i form af 5 ugentlige „konsultationstimer“ med 1 times forberedelsestid for såvel konsultations- som undervisningstimer), at fordyrelsen ikke bliver 25 pct., men 50 pct. Med et lavere timetal for eleverne kan fordyrelsen dog begrænses til 30 pct. Men såfremt planerne om at give biblioteksskolen „universitetsstatus“ realiseres, bliver fordyrelsen ca. 100 pct., fordi lærerne i så fald også skal til at „forske“.

Det vil være betryggende for alle implicerede, hvis ministeren med en klar udtalelse standser alle spekulationer om en sådan udgiftsekspllosion — især da biblioteksuddannelserne uomtvisteligt har en betydelig overkapacitet, som hurtigt vil føre til udbredt arbejdsløshed i faget. Der er andre grupper af unge, især uden for de længere uddannelser, som har langt mere behov for eventuelle bevillinger.

Bertel Haarder (V):

De bestandige forlængelser og fordyrelser af vores uddannelser, som vi har set de seneste 10 år, er symbolet på vores samfunds religiøse tilbedelse af specialisten, dvs. den specialuddannede behandler, pædagog og bibliotekar. Det er et symbol på vores samfunds tiltagende institutionalisering, hvor flere og flere funktioner bliver henlagt til specialuddannede specialister og derved frataget den enkelte. Man kan ikke undre sig over, at biblioteksfolk ønsker en lang og dyr uddannelse, for det er nu engang vejen til bedre løn- og arbejdsvilkår for enhver personaleorganisation. Man kan heller ikke undre sig over, når man nedsætter en kommission af udmærkede biblioteksfolk og uden at give den det allermindste direktiv med hensyn